

kunnet naa til Overensstemmelse paa dette Hovedpunkt med den højtærede Minister og med vore Kolleger af Flertallet. Som det fremgik af den ærede Ordførers Udtalelser, har nemlig Regeringsforslaget og Flertallet villet give Beskyttelse mod Opsigelse fra Ejers Side, ikke blot, hvis denne Opsigelse skjuler en Lejeforhøjelse, men i det hele. De vil have, at Nævnet skal kunne tilsidesætte Opsigelsen, ikke blot som efter vort Ændringsforslag, hvis Nævnet skønner, at Opsigelsen i Virkeligheden skjuler en Lejeforhøjelse, men ogsaa i alle andre Tilfælde, naar Nævnet finder, at det stemmer med Billighed. Der vil altsaa, for at tage et Eksempel, efter den højtærede Ministers og Flertallets Forslag ikke være noget til Hinder for, at Nævnet tilsidesætter en Opsigelse, som Ejeren har givet, fordi han selv har Brug for den paagældende Lejlighed. Han kan maaske i sin Tid have udlejet en Del af sin Villa eller sit Hus netop med den Tanke, at han i nogle Aar ikke havde Brug derfor, men vilde faa det, og saa var det hans Tanke at indtage den. Det vil han, hvis han ikke kan faa Nævnet med sig, være forhindret i at gøre. Jeg tvivler ikke paa, at de Ejere, der har rimelig Grund til Opsigelse, vil i de allerfleste Tilfælde faa Nævnet med sig. Men man maa erindre det, som jeg tillod mig at fremhæve i Begyndelsen af mit Foredrag, at det er noget, den paagældende Ejer ikke er Herre over, han er prisgivet en Trediemands Skøn og kan ikke vide, hvorledes det vil falde ud; der kan gøre sig Opfattelser gældende i Nævnet, som Ejeren ikke har haft Grund til at regne med. Nævnet bestaar ogsaa af ufuldkomne Mennesker; det kan ske, at der bliver truffet Afgørelser, som maaske en senere upartisk Prøvelse, naar en Gang disse Foranstaltningers Historie skal skrives, vil finde for vidtgaende. Det har vi ikke kunnet gaa med til. Man maa nemlig erindre, at vor Formuerets Udgangspunkt er, hvad jeg først fremhævede, at Parterne i en Overenskomst i private Kontraktforhold selv raader over, hvordan de vil indrette sig. Det er ganske ekstraordinært, at man griber ind i, tilsidesætter Bestemmelser i Parternes Kontrakt efter Skøn af Trediemand. Naar man vil opstille Regler i saa Henseende, maa man have ganske fast Grund under Fødderne, og det mener vi at have, thi vi gaar ikke videre end til et ganske naturligt Supplement til den Regel, vi allerede har, for at undgaa Omgaaelser af Loven. Derimod ser vi ikke bedre, end at den højtærede Minister og Flertallet gaar ud over, udvider den Ramme, som Loven af 9.

Juni 1916 har sat. Efter denne er der kun Tale om Beskyttelse imod Huslejeforhøjelser; vi bliver staaende indenfor denne Ramme, medens derimod Ministeren og Flertallet vil give Beskyttelse imod Opsigelser i Almindelighed, saaledes at Nævnet kan tilsidesætte en Opsigelse af mange andre Grunde end den, at den skjuler en Lejeforhøjelse. Et saadant Indgreb i Ejendomsretten har vi ikke ment at kunne gaa med til. Her ligger Pointen; det vil jeg gerne til Slut gøre opmærksom paa, at hvis det var lykkedes eller endnu ved Forhandlingen imellem anden og tredie Behandling kunde lykkes for os at komme til Forstaelse med den højtærede Minister og Flertallet paa dette Hovedpunkt, saaledes altsaa, at Nævnets Ret til at kassere Opsigelser begrænsedes til de Tilfælde, hvor Opsigelsen skjuler en Lejeforhøjelse, vil vi være at faa i Tale paa alle andre Punkter; de er af mere underordnet Betydning, holder sig indenfor Rammen. Vi skal være villige til, hvis der opnaas Overenskomst paa Hovedpunktet, at imødekomme Ministeren og Flertallet paa de andre Punkter.

Indenrigsministeren (Rode): I Betænkningen udtales det, at der i Udvalget har været en Del Stemning for allerede nu at optage hele Loven om Fastsættelse af Husleje til Revision, men at man har opgivet dette paa Grund af Ministerens bestemte Modstand. Det er meget rigtigt, at jeg har udtalt mig bestemt imod at kunne gaa med hertil. Det forekom mig at være nødvendigt at faa det Spørgsmaal, som er rejst isoleret af de københavnske Nævns Formænd, afgjort snarest muligt, og en Revision af Loven maatte, saaledes som tidligere Behandlinger af denne Sag har vist, befrygtes at ville tage en rum Tid, navnlig naar man, som fra konservativ Side ved forrige Behandling vist, har ønsket Loven udformet gennem en Række Detailbestemmelser i Stedet for i enkle og klare Regler. I saa Fald vilde det være nødvendigt ved langvarige Overvejelser og Under søgelser at sikre sig imod, at der i Loven blev saadanne Huller, at man kan bryde igennem og omgaa Loven. Endvidere forelaa der den ganske naturlige Grund til ikke at optage Loven til samlet Revision nu straks, at Ministeriet havde ønsket Udtalelser fra Kommunalbestyrelserne med Hensyn til deres Ønsker i saa Henseende, har faaet disse Ønsker forebragt og naturligt maa sætte sig ind i dem og forme sine Forslag vedrørende Lovens Revision paa Grundlag ogsaa af disse Ønsker. Dette er Grunden til, at jeg